

Čís. 314.

Zákon ze dne 15. dubna 1920**o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstatých.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ze služebních platů osob zaměstnaných ve službách veřejných i soukromých jakéhokoli druhu (platy služební, mzdy týdenní, denní atd.) může být exekucí zabavena nebo zajištěna, nebo dobrovolnou úmluvou zastavena nebo postoupena toliko jedna třetina, vždy však tak, že dlužníku volným zůstatí musí roční příjem 6000 Kč.

Pro pohledávky výživného, na které věřitel má právo podle zákona, může však býti vedena exekuce nebo zajišťovací úkon, aneb umluveno zastavení nebo postup až do dvou třetin platu (mzdy) zaměstnancova a volné zůstatí musí ročně jen 3000 Kč.

§ 2.

Výslužné (provise a pod.), odbytné a zaopatřovací platy vdov, družek i sirotek (schovanců) mohou být exekucí zabaveny nebo zajišťovacím úkonem stíženy nebo dobrovolně zastaveny nebo postoupeny toliko do jedné třetiny, vždy však tak, že volno musí zůstatí dlužníku ročních 4000 Kč.

Pro pohledávky výživného, příslušející podle zákona věřiteli, může býti vedena exekuce nebo zajišťovací úkon aneb umluveno zastavení nebo postup až do dvou třetin výslužného (provise) nebo platů zaopatřovacích, ale volné zůstatí musí dlužníku ročně 2000 Kč.

Do vdovských platů se nevčítá výchovné.

§ 3.

Drahotní přídavky, které zaměstnancům podle pevného platu, mzdy (pense) poskytnuty byly vzhledem na mimořádné drahotní poměry vyvolané válkou, jsou z exekuce, zajištění, zastavení a postupu vyloučeny úplně a nebudtež počítány při výpočtu příjmu podléhajícího exekuci (zajištění, zastavení, postupu). Rovněž vyňaty jsou a nezapočítávají se platy, peněžité nebo naturální, určené k tomu, aby zapraven byl náklad veřejné služby, jakož i pohřebné a podobné platy.

Na drahotní přídavky, poskytnuté dlužníku vzhledem na děti nebo jiné členy rodiny, lze vést exekuci pro pohledávku zákonitého výživného při-

slušející osobě, o níž jde, neobmezeně; při stanovení nezabavitelné části platu (mzdy, pense atd.) budiž v případě takovém část drahotního přídavku, připadající na věřitele, připočítávána.

Na příbytečné (u státních zaměstnanců, podléhajících zákonu o služební pragmatice t. zv. bytový ekvivalent, § 58 sl. pragmatiky) vedena býti může exekuce jen pro nájemné z bytu dlužníkovy. Při výpočtu nezabavitelné částky příjmu budiž však příbytečné vždy počítáno.

§ 4.

O exekucích pro pohledávky na daních a jiných veřejných dávkách, které jsou vyměřeny ze služebního příjmu (mzdy, pense, provise a pod.) platí stejná ustanovení jako o pohledávkách na výživné (§§ 1 a 2), pokud nejde o nedoplatky starší nežli 3 roky, počítajíc od splatnosti dávků.

§ 5.

Úmluvy, které příčí se ustanovením §§ 1 až 3 jsou neplatny. Exekuce nebo zajišťovací úkony, povolené proti ustanovením těmito, budtež k návrhu dlužníkovu zrušeny.

§ 6.

Zákon tento účinkuje desátým dnem po vyhlášení. Současně pozbývají platnosti všechny dosavadní zákony a nařízení, jež odporují hořejším ustanovením.

§ 7.

Provéstí zákon tento náleží ministru spravedlnosti a ostatním zúčastněným ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Franke v. r.

Staněk v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Habrman v. r.

Hámpel v. r.

Dr. Veselý v. r.

Švehla v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Beneš v. r.

Prášek v. r.

Somtág v. r.,

jako ministr financí a jako správce ministerstva pro zásobování lidu.

Ktofiáč v. r.